

LIETUVOS RESPUBLIKOS
SEIMAS

LAISVĖS

premijos

LAUREATAS
VYTAUTAS LANDSBERGIS

Pirmasis atkurtos nepriklausomos Lietuvos valstybės vadovas,
Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininkas Vytautas Landsbergis
Vilnius, 1997 m. kovo mėn., fotografas Gintaras Mačiulis
Lietuvos Respublikos Seimo archyvas

*Mes buvome laisvi jau tada, kai kilo Sąjūdis,
kai pajutome savyje dvasinį bendrumą,
kad mūsų tiek daug ir mes nebijome.
Pasijutom laisvi jau tada, kai išsirinkome savo tikrą parlamentą,
paskelbėme Nepriklausomybę, nes tikėjome ja
ir ją kurdami gyvenome kaip laisvi žmonės, kaip nepriklausoma valstybė.*

Pirmasis atkurtos nepriklausomos Lietuvos valstybės vadovas
Vytautas Landsbergis, 1991 m. rugpjūčio 25 d.

Praėjo kiek daugiau nei ketvirtis amžiaus nuo Lietuvos valstybei svarbių ir lemtingų istorinių 1990–1992 m. įvykių. 1988–1990 m. nuvilnijus šimtąkstantiniams Sąjūdžio mitingams, pasaulio bendruomenę nustebinus Baltijos kelio stebuklu ir demokratiškai išrinkus tautos atstovybę – Aukščiausiąją Tarybą, vėliau pavadintą Atkuriamuoju Seimu, 1990 m. kovo 11 d. paskelbtas Aktas „Dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo“. Priimtas Laikinasis Pagrindinis Įstatymas (Laikinoji Konstitucija). Po 50 sovietų okupacijos metų prasidėjo visų nepriklausomos valstybės įstatymų kūrimo, valstybės institucijų formavimo veikla; itin

svarbiu Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo uždaviniu tapo Lietuvos valstybės išitvirtinimas pasaulio tautų bendrijoje. Tarptautinis pripažinimas neatėjo per vieną dieną. 1991 m. Lietuvos valstybė, Aukščiausioji Taryba-Atkuriamasis Seimas, Lietuvos piliečiai tvirtai atsilaikė prieš sovietų karinę agresiją, didvyriškai pakėlė išmėginimą, sumokėję aukščiausią – valstybės gynėjų gyvybės – kainą, o jau po mėnesio, 1991 m. vasarį, vykusiame plebiscite išreikšta tautos valia pasauliui neabejotinai patvirtino atkurtos nepriklausomybės siekį ir Lietuvos teisėtos valdžios palaikymą. Aktyvi tarptautinės bendruomenės reakcija, užsienio valstybių parlamentų narių, Rusijos demokratinių jėgų parama, vis didėjanti Lietuvos valstybės atstovų tarptautinių vizitų reikšmė buvo lemiami veiksniai, stiprinę Lietuvos pozicijas tarptautinėje bendruomenėje.

Šių Lietuvos valstybės įvykių neįmanoma suprasti be Lietuvos Sąjūdžio iniciatyvinės grupės ir Sąjūdžio Seimo nario, Seimo Tarybos pirmininko, pirmojo atkurtos nepriklausomos Lietuvos valstybės vadovo, Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininko, Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataro, šių metų Laisvės premijos laureato Vytauto Landsbergio politinės veiklos analizės.

Pasak vieno iš Lietuvos Respublikos Konstitucijos kūrėjų Stasio Stačioko, Vytauto Landsbergio veiklą kuriant Lietuvos valstybę geriausiai apibūdina „Laisvės šauklio ir kūrėjo“ epitetai. Pirmasis atkurtos nepriklausomos Lietuvos valstybės vadovas, Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininkas, Laisvės premijos laureatas Vytautas Landsbergis iškyla kaip veiklos ir kūrybos žmogus, vadovas, kurio politinė veikla buvo skirta lietuvių tautos laisvės siekiui, laisvės ir demokratijos vertybių įtvirtinimui. „V. Landsbergis visada išsiskyrė tuo, kad jis kovojo ne tik už Tautos, bet ir už kiekvieno žmogaus laisvę ir orumą, tuo įkvėpdamas mus visus, o kartu griaudamas visą nežmonišką sovietinę sistemą“, – teigė S. Stačiokas.

Laisvės premijos laureatas – Vytautas Landsbergis, vienas iš mūsų modernios valstybės kūrėjų, gimė 1932 m. spalio 18 d. Kaune, architekto Vytauto Landsbergio-Žemkalnio ir akių gydytojos Onos Jablonskytės-Landsbergienės šeimoje. Gimtajame mieste baigė vidurinę ir J. Gruodžio muzikos mokyklą. 1950 m. įstojo į Valstybinę konservatoriją Vilniuje, ją baigė 1955 m. Iki šiol gyvena Lietuvos sostinėje.

Pirmasis atkurtos Lietuvos valstybės vadovas, Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininkas Vytautas Landsbergis Vingio parke įvykusiame mitingame Nepriklausomybei įtvirtinti. Apie 300 tūkstančių susirinkusiųjų pareiškė savo ryžtą eiti Lietuvos Nepriklausomybės keliu
Vilnius, 1990 m. balandžio 7 d., fotografas Romualdas Požerskis
Romualdo Požerskio asmeninis archyvas

1952 m., dar studijuodamas, V. Landsbergis ėmėsi pedagoginio darbo ir jį dirbo iki 1990 m. kovo mėn. Dėstė fortepijoną Vilniaus M. K. Čiurlionio muzikos mokykloje, Valstybinėje konservatorijoje, jos Klaipėdos fakultetuose, Vilniaus pedagoginiame institute. 1969 m. apgynė disertaciją „Mikalojaus Konstantino Čiurlionio kompozitoriaus kūryba“. 1978–1990 m. – dirbo Lietuvos muzikos akademijoje, joje 1994 m. apgynė habilituoto daktaro disertaciją.

Vytautas Landsbergis – politikas, meno, muzikos ir kultūros istorikas, išleidęs per 100 knygų, kuriose, kaip ir straipsniuose, iš pradžių daugiausia gvildeno Mikalojaus Konstantino Čiurlionio kūrybą, o vėlesniais metais – Lietuvos ir tarptautinius politinius klausimus. Suredagavo ir išleido visus M. K. Čiurlionio kūrinius fortepijonui. V. Landsbergis – publicistas, visuomenės veikėjas, ilgai buvo Lietuvos kompozitorių sąjungos valdybos ir sekretoriato narys, M. K. Čiurlionio draugijos pirmininkas, taip pat Lietuvos šachmatų federacijos garbės pirmininkas. Yra išleidęs poezijos knygų ir atsiminimų, vieną prozos rinkinį. 1975 m. už monografiją „Čiurlionio kūryba“ ir 1988 m. už monografiją „Česlovo Sasnausko

Lietuva vėl laisva. Priimtas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos aktas „Dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo“. Iš kairės: Kazimieras Motieka, Bronislovas Kuzmickas, Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininkas Vytautas Landsbergis, Česlovas Vytautas Stankevičius, Aloyzas Sakalas, Liudvikas Sabutis
Vilnius, 1990 m. kovo 11 d., fotografas Vladimiras Gulevičius
Vladimiro Gulevičiaus asmeninis archyvas

Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininkas Vytautas Landsbergis su Aukščiausiosios Tarybos Apsaugos skyriaus pareigūnais – Raimundu Bučiu (kairėje) ir Andriumi Česnavičiumi (dešinėje) parlamento rūmuose
Vilnius, 1990 m. sausio 13 d., fotografas Romualdas Požerskis
Romualdo Požerskio asmeninis archyvas

gyvenimas ir darbai“ jis buvo apdovanotas Lietuvos SSR premija. V. Landsbergis 1995–2008 m. buvo Tarptautinio M. K. Čiurlionio vargonininkų ir pianistų konkurso tarybos pirmininkas.

* * *

Šis muzikas buvo labai stiprus vadovas, kalbėjęs pianissimo, bet veikęs forte.

Kaip Šarlis de Golis Antrajame pasauliniame kare, V. Landsbergis žinojo, kad vienintelis jo jėgos šaltinis buvo jo absoliutus nenuolankumas dėl principinių dalykų. Jo išvalga ir asmeninė valia suteikė jam galių tada buriuoti pavojingu kursu, kuris galų gale vedė į jo šalies nepriklausomybę po penkiasdešimt vienu metų sovietų okupacijos.

Buvęs Jungtinių Amerikos Valstijų Prezidentas
Ričardas Niksonas, 1992 m.

* * *

Atgimimo ir Dainuojančios revoliucijos metais ryškėjo Vytauto Landsbergio lyderystės fenomenas, kada Lietuvai teko išmėginti Michailo Gorbačiovo *perestroikos* ribas. Be Vytauto Landsbergio ryžto, be Sąjūdžio, be Lietuvos žmonių drąsos, Lietuvos Nepriklausomybės kelias galėjo būti kitoks.

1988 m. birželio 3 d. Vytautas Landsbergis išrinktas į Lietuvos Sąjūdžio iniciatyvinę grupę, o Sąjūdžio Steigiamajame suvažiavime spalio 22–23 d. – į jo Seimą bei Seimo Tarybą. Nuo 1988 m. lapkričio 25 d. iki 1990 m. balandžio 21 d. jis – Sąjūdžio Seimo Tarybos pirmininkas, o nuo 1991 m. gruodžio 15 d. – Sąjūdžio garbės pirmininkas. 1993 m. gegužės 1 d. įsteigiant Lietuvos konservatorių partiją-Tėvynės Sąjungą, išrinktas jos pirmininku. 1995 m., 1998 m. ir 2000 m. išrinktas juo pakartotinai ir ėjo šias pareigas iki 2003 m. Nuo 2003 m. – Tėvynės Sąjungos Prezidiumo narys, 2003–2013 m. – Tėvynės sąjungos Partijos politikos komiteto pirmininkas.

1989 m. kovo 26 d. panevėžiečiai Vytautą Landsbergį išrinko SSRS liaudies deputatu, 1990 m. vasario 24 d. – Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo deputatu. 1990 m. kovo 11 d. Vytautas Landsbergis buvo išrinktas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo pirmininku, vadovavo parlamento sesijai, kurioje tą dieną balsuota ir paskelbta atkuriamą Lietuvos Respublikos nepriklausomybę; pagal Laikinąją Konstituciją tapo aukščiausiu valstybės pareigūnu – tai yra, valstybės vadovu.

* * *

Šįvakar Džordžas H. Bušas pavadino Vytautą Landsbergį Laisvės kovotoju kartu su velioniu sovietų disidentu Andrejumi Sacharovu, Lenkijos Lechu Valensa – „Solidarumo“ profesinės sąjungos vadovu ir Čekoslovakijos dramaturgu prezidentu Vaclavu Havelu.

Ką vienas gauna iš istorijos, kitas randa muzikoje, – pasakė Dž. H. Bušas. – Lietuvos prezidentas V. Landsbergis, pritaikęs L. van Bethoveno Devintąją simfoniją kaip himną savo žmonių sąjūdžiui, buvo paklaustas, kodėl Bethoveno tonai turėtų skambėti Vilniaus gatvėse ir aikštėse. Jis atsakė, kad taip esą todėl, jog Devintoji simfonija yra „laisvės ir pergalės simfonija, pergalės prieš vergiją, klastą ir juodą neapykantą.

„The Washington Post“, 1990 m. gegužės 20 d.

* * *

Istoriniu požiūriu Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininko Vytauto Landsbergio veikla išryškėjo jam vadovaujant Lietuvos parlamento sesijai, kai buvo priimtas Kovo 11-osios Aktas ir atkurta Lietuvos nepriklausomybė, taip pat rengiant Lietuvos Respublikos Konstitucijos pagrindų metmenis ir Konstituciją.

Pirmasis atkurtos valstybės vadovas parodė tvirtą charakterį lemtingos 1991 m. sausio ir rugpjūčio mėn. sovietų agresijos ir smurto akivaizdoje. Vytautas Landsbergis 1990–1992 m. buvo vienas Baltijos Valstybių Tarybos vadovų, o 1990–1991 m. – Lietuvos Respublikos Konstitucijos metmenų rengimo komisijos pirmininkas. Bene ryškiausią pėdsaką Vytauto Landsbergio kaip pirmojo Lietuvos valstybės vadovo veikla paliko tarptautinėje arenoje. 1990–1992 m. tarptautiniai vizitai ir Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys su užsienio valstybėmis užtikrino tarptautinį Lietuvos valstybės statusą. Derybinės pozicijos ir susitarimai su Rusija leido pasiekti, kad per metus iš Lietuvos būtų išvesti Rusijos kariniai daliniai.

Vytauto Landsbergio parlamentinę veiklą 1990–1992 m. vainikavo Lietuvos Respublikos Konstitucijos promulgacija. Šie politiniai Lietuvos valstybės vadovo, Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininko Vytauto Landsbergio kaip politikos ir lyderio darbai tapo Lietuvos valstybingumo pamatu, ant kurio valstybė statoma iki mūsų dienų.

* * *

Prezidente V. Landsbergi, Jūsų vaidmuo šalies išlaisvinime buvo tiek pat lemtingas kaip ir V. Havelo Čekoslovakijoje ar L. Valensos Lenkijoje. Jūs esate karštas patriotas, apleidęs nelabai su politika susijusį profesinį pašaukimą tam, kad vadovautumėte kovai su totalitariniu valdymu. Aljanse mes visi žavėjomės tuo, kaip Jūs rengėte referendumą dėl nepriklausomybės ir gynėte Lietuvos parlamentą, nepasiduodamas įnirtingam bauginimui ir ginkluotam spaudimui, 1991-ųjų sausį nusinešusiam kai kurių Jūsų tėvynainių gyvybes. Jūsų tvirtas apsisprendimas dėl taikaus protesto galų gale atnešė sėkmę.

NATO Generalinis Sekretorius Manfredas Verneris
Sveikinimo žodis Šiaurės Atlanto Tarybos susirinkime
NATO būstinėje, 1992 m. rugsėjo 23 d.

* * *

Per 1992 m. spalio–lapkričio mėn. rinkimus Vytautas Landsbergis buvo išrinktas Lietuvos Respublikos Seimo nariu ir nuo tada Seimo jungtinės opozicijos – Tėvynės Santaros balsuotu sprendimu veikė kaip parlamento opozicijos vadovas. Jis taip pat buvo Lietuvos delegacijos Europos Tarybos Parlamentinėje Asamblėjoje bei Lietuvos delegacijos Baltijos Asamblėjoje narys.

1996 m. spalio mėn. išrinktas Seimo nariu Kauno kaimiškojoje apygardoje ir 1996 m. lapkričio 25 d. išrinktas Lietuvos Respublikos Seimo pirmininku.

* * *

Jūs tikrai esate vienas didžiųjų Europos valstybininkų. Dar 1990 m., kai buvote Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas, parodėte didžiulę drąsą ir įžvalgą, neramiais laikais savo šalį veddamas į nepriklausomybę. Ėjo metai, Jūsų vaidmuo išliko esminis Lietuvai siekiant narystės NATO ir Europos Sąjungoje. Vytautai, Jūsų tvirtas įsipareigojimas bendroms mūsų vertybėms – laisvei ir demokratijai – įkvepia mus visus.

NATO Generalinio Sekretoriaus Anderso Fogo Rasmuseno
sveikinimas, 2012 m. spalio 15 d.

* * *

Per 2000 m. rinkimus ketvirtą kartą išrinktas Lietuvos parlamento nariu ir iki 2004 m. vėl dirbo Seimo delegacijose Europos Tarybos Parlamentinėje Asamblėjoje ir Baltijos Asamblėjoje.

Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Prezidiumo posėdžių salėje (dabar Konstitucijos salė) Lietuvos Respublikos Konstituciją pasirašo pirmasis atkurtos Lietuvos valstybės vadovas, Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininkas Vytautas Landsbergis
Vilnius, 1992 m. lapkričio 6 d., fotografas Andrius Petrulevičius
Andriaus Petrulevičiaus asmeninis archyvas

Trijų Baltijos valstybių vadovų – Vytauto Landsbergio, Ivaro Guodmanio ir Edgaro Savissaro vizitas JAV Baltuosiuose rūmuose. Jungtinių Amerikos Valstijų Prezidentas Džordžas Bušas sveikina Lietuvos vadovą Vytautą Landsbergį
Vašingtonas, 1991 m. gegužės 8 d., fotografas Kęstutis Jankauskas
Vytauto Landsbergio asmeninis archyvas

2003–2004 m. Vytautas Landsbergis buvo ir Europos Parlamento stebėtojas, o 2004–2014 m. – visateisiu Europos Parlamento narys. Vytautas Landsbergis buvo Europos Parlamento Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) grupės narys, šios grupės biuro narys, Užsienio reikalų komiteto bei Saugumo ir gynybos pakomitečio narys, Teisės reikalų komiteto pavaduojantis narys, Europos Parlamento Pietų Kaukazo delegacijos vicepirmininkas.

* * *

Būdamas Lietuvos nepriklausomybės judėjimo „Sąjūdis“ ikūrėjas ir pirmasis šalies vadovas po Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo 1990 metais, Jūs atlikote lemiamą vaidmenį kuriant savo šalies istoriją.

Vokietijos federalinė kanclerė Angela Merkel, 2012 m.

* * *

Už nuopelnus Lietuvai Vytautas Landsbergis apdovanotas Vytauto Didžiojo I laipsnio ordinu (1998 m.), Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos Pasipriešinimo dalyvio žymeniu (1998 m.), Vytauto Didžiojo ordinu su aukso grandine (2003 m.). 2004 m. jam paskirta JAV Lietuvių fondo Dr. Antano Razmos vardo Visuomeninė premija. V. Landsbergis apdovanotas Nacionaline kultūros ir meno premija (2011 m.), Vyčio Kryžiaus ordino Didžiuoju kryžiumi (2012 m.).

Vytauto Landsbergio politinė ir visuomeninė veikla įvertinta ir tarptautiniu mastu: 1991 m. jam įteikta Norvegų Tautos taikos premija, Prancūzijos *Fondation du Future* premija, Didžiosios Britanijos Tarptautinio laisvės fondo apdovanojimas, Lenkijos skautų sąjungos garbės kryžius; 1992 m. – Vokietijos *Hermann-Ehlers-Preis* medalis, Estijos Respublikos medalis už nuopelnus; 1994 m. – Katalonijos Kultūros Fondo 9-oji tarptautinė Ramon Llull premija; 1995 m. – Vokietijos šaulių Šv. Sebastijono ordinas; 1997 m. – Prancūzijos Respublikos Garbės Legiono II laipsnio ordinas; 1998 m. – Italijos Vibo Valentia „Liudijimo“ premija už įnašą į Lietuvos išsilaisvinimą, Norvegijos Karališkojo ordino „Už nuopelnus“ Didysis kryžius; 1999 m. – Lenkijos Respublikos Didžiojo Kryžiaus ordinas, UNESCO medalis už indėlį plėtojant demokratiją ir kovojant už žmogaus teises, Maltos ordino Nuopelnų ordino Didysis Kryžius, Graikijos Respublikos Garbės ordino Didysis Kryžius, Komunizmo Aukų Memorialo Fondo Trumano-Reigano Laisvės apdovanojimas; 2000 m. – Prancūzijos Fran-

Lietuva priimta į Jungtinių Tautų Organizaciją! Pirmojo atkurtos Lietuvos valstybės vadovo, Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininko Vytauto Landsbergio pergalės gestas iškilmingai iškėlus Lietuvos valstybės vėliavą Niujorkas, 1991 m. rugsėjo 17 d., fotografas nenurodytas
Vytauto Landsbergio asmeninis archyvas

kofonijos Plejados ordinas; 2001 m. – Latvijos Respublikos Trijų Žvaigždžių (2 laipsnio) ordinas; 2002 m. – Estijos Respublikos Marijos žemės kryžiaus I laipsnio ordinas; 2003 m. – Vokietijos Federacinės Respublikos Saksonijos žemės parlamento Konstitucinis medalis; 2005 m. – Roberto Schumano medalis; 2007 m. – Karolio IV Europos medalis; 2008 m. – Nyderlandų karalystės Orange-Nasau riterio Didysis Kryžius; 2009 m. Gruzijos Šv. Georgijaus ordinas; 2016 m – Prancūzijos Garbės legiono ordino Didysis kryžius.

LAISVĖS PREMIJA

Lietuvos Respublikos Seimas, minėdamas Sovietų Sąjungos agresijos prieš Lietuvos nepriklausomybę dvidešimtmetį, pagerbdamas 1991 metais žuvusiųjų už Lietuvos laisvę atminimą ir parbrėždamas poreikį toliau skatinti demokratijos plėtrą, žmogaus teisių įtvirtinimą, teisinės valstybės kūrimą ir lygiateisi bendradarbiavimą Rytų ir Vidurio Europoje, 2011 m. rugsėjo 15 d. Lietuvos Respublikos Laisvės premijos įstatymu įsteigė Laisvės premiją. Šia premija siekiama įvertinti asmenų ir organizacijų laimėjimus ir indėlį ginant žmogaus teises, plėtojant demokratiją, skatinant tarpvalstybinį bendradarbiavimą kovojant už Rytų ir Vidurio Europos tautų laisvą apsisprendimą ir suverenitetą.

Pretendentą Laisvės premijai gauti atrenka Laisvės premijų komisija, kurios sudėtį tvirtina Lietuvos Respublikos Seimas Seimo Žmogaus teisių komiteto teikimu. Į komisiją po vieną atstovą deleguoja Seimo frakcijos, po 2 narius – Lietuvos Respublikos Seimo ir Pasaulio lietuvių bendruomenės komisija, Lietuvos Nepriklausomybės Akto signatarų klubas ir Lietuvos jaunimo organizacijų taryba. Laisvės premija Laisvės premijų komisijos atrinktam pretendentui paskiriama Lietuvos Respublikos Seimo nutarimu.

Laisvės premijos dydis – 5 000 eurų. Laisvės premija iškilmingos ceremonijos metu įteikiama Lietuvos Respublikos Seime, Laisvės gynėjų dieną – sausio 13-ąją. Ceremonijos metu įteikiamas diplomats ir skulptorės Joanos Noreikaitės sukurta Laisvės statulėlė. Statulėlė yra sukurta pagal skulptoriaus Juozo Zikaro paminklą „Laisvė“, tapusį Lietuvos valstybingumo simboliu. Šis paminklas buvo atidengtas 1928 m. laikinojoje sostinėje Kaune, minint dešimtąsias Lietuvos nepriklausomybės metines. Sovietų okupacijos metais paminklas buvo sunaikintas, tačiau Atgimimo metais atkurtas ir iškilmingai atidengtas 1989 m. vasario 16-ąją.

LAISVĖS PREMIJOS LAUREATAI

2011 metų Laisvės premija paskirta kovotojui už laisvę ir demokratiją, žmogaus teisių gynėjui, Rusijos disidentui Sergejui KOVALIOVUI.

2012 metų Laisvės premija paskirta politiniam kaliniui, rezistencijos dalyviui, Lietuvos laisvės lygos įkūrėjui ir vadovui Antanui TERLECKUI.

2013 metų Laisvės premija paskirta politiniam kaliniui, pagrindinio leidinio „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika“ steigėjui ir redaktoriui, arkivyskupui Sigitui TAMKEVIČIUI SJ.

2014 metų Laisvės premija paskirta disidentui, vienam iš Lenkijos opozicinio judėjimo „Solidarumas“ lyderių, žurnalistui, dienraščio „Gazeta Wyborcza“ vyriausiajam redaktoriui Adamui MICHNIKUI.

2016 metų Laisvės premija paskirta vienam iš liberalios krypties lietuvių išeivijos visuomeninės organizacijos „Santara-Šviesa“ lyderių, Respublikos Prezidentui Valdui ADAMKUI.

2016 metų Laisvės premija paskirta Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Pirmininkui, pirmajam atkurtos Lietuvos valstybės vadovui, Lietuvos Nepriklausomybės Akto signatarui Vytautui LANDSBERGIUI.

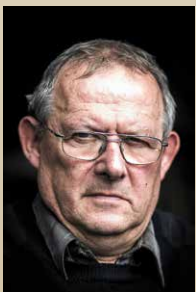
*Sergejus Kovaliovas
(2011 m.)*

*Antanas Terleckas
(2012 m.)*

*Sigitas Tamkevičius SJ
(2013 m.)*

*Adamas Michnikas
(2014 m.)*

*Valdas Adamkus
(2016 m.)*

*Vytautas Landsbergis
(2016 m.)*

LAISVĖS PREMIJŲ KOMISIJA

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (Komisijos pirmininkė,
Tėvynės Sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų frakcija);

Rimvydas Raimondas Survila (Komisijos pirmininko
pavadootojas, Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras);

Petras Gražulis (frakcija „Tvarka ir teisingumas“);

Eugenijus Jovaiša (Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos
frakcija);

Michal Mackevič (Lietuvos lenkų rinkimų akcijos-
Krikščioniškų šeimų sąjungos frakcija);

Aušra Maldeikienė (Mišri Seimo narių grupė);

Antanas Mikalauskas (Lietuvos jaunimo organizacijų
taryba);

Gediminas Kirkilas (Lietuvos socialdemokratų partijos
frakcija);

Jonas Prapiestis (Lietuvos Nepriklausomybės Akto
signataras);

Rita Tamašunienė (Lietuvos Respublikos Seimo ir Pasaulio
lietuvių bendruomenės komisija);

Mantas Zakarka (Lietuvos jaunimo organizacijų taryba);

Juozas Baublys (Liberalų sąjūdžio frakcija).